

ת"פ 53195/10/19 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד אדוארד בן סימון זיתון

בית משפט השלום בבאר שבע

ד' טבת תשפ"ג
28 דצמבר 2022

ת"פ 53195-10-19 מדינת ישראל נ' זיתון
תיק חיצוני: 392662/2019

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד דניאל גלעד
נגד	אדוארד בן סימון זיתון ע"י ב"כ עו"ד עופר קופרמן
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדיון

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) ו-(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (תיקון טכני - לאור דרישת ההגנה לחקור את צלם התמונות) כפי שהוגש ביום 21.04.21, נתפס הנאשם, בתאריך 10.10.19, בסמוך לשעה 07:30 מחזיק, ברכבו (עמו שהו גם שני נוסעים נוספים, שזהותם ידועה לתביעה) מסוג מרצדס מ.ר 53-301-37, סמים מסוכנים, מוסלקים בתא המטען ועטופים בעטיפות נפרדות, לפי החלוקה כדלקמן:

· 24.47 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין;

· 64 טבליות סם מסוכן MDMA;

· 25.83 גרם נטו סם מסוכן מסוג MDMA;

· 10.039 גרם נטו סם מסוכן מסוג MDMA;

· 1.27 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין;

· 70 בולים של סם מסוכן מסוג LSD.

במענה לכתב האישום אישר הנאשם, כי הסמים המפורטים לעיל נתפסו ברכב בו שהה, אך לטענתו - הרכב אינו שייך לו; הוא לא נהג ברכב; הוא לא ידע על הימצאות הסמים ואף לא ידע, כי מדובר בסמים מסוכנים.

כתב האישום בתיק זה הוגש בחודש 10/19. התיק הועבר לטיפולו של מותב זה ונקבע לפניו בחודש 03/20. מספר דיוני הוכחות בוטלו בשל מגיפת COVID 19. דיונים אחרים נדחו בשל הליכים שהתקיימו בבקשה להסרת חסיון, שהיו בעיצומם, או בשל שינויים בתכנית העבודה של המחלקה הפלילית בבית המשפט.

לבסוף, הורשע הנאשם, לאחר שמיעת כלל הראיות, בעובדות ובעבירה שבכתב האישום, בהכרעת דין מיום 21.09.22.

בתום שמיעת הכרעת הדין, עתרה ההגנה לדחות את שמיעת פרשת העונש, לצורך היערכותה.

לאחר מכן, נשמעה פרשת העונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גליון רישום פלילי של הנאשם (ת/19א') - לחובת הנאשם הרשעה בעבירת איומים. בנוסף, לחובתו מספר הרשעות, אם גם ישנות, חלקן חוזרות ונשנות, בגין עבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, יצוא/יבוא/מסחר/הספקה של סמים מסוכנים, הפרת הוראה חוקית, חבלה במזיד ברכב, שבל"ר ונטישה במקום אחר;
- גליון רישום תעבורתי של הנאשם (ת/19ב') - לחובת הנאשם הרשעות, אשר חלקן חוזרות ונשנות, בעבירות כגון נהיגה תחת השפעת סמים או משקאות משכרים, נהיגה במהירות מופרזת, הפרעה לתנועה, נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש, נהיגה ברכב לא תקין, ועוד.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש, אולם, עתרה להעיד את אשת הנאשם, הגב' לילך זיתון.

בחקירתה הראשית שיתפה, כי היא ילידת שנת 1982, נשואה לנאשם מזה כ-19 שנים, ויש להם שלושה ילדים משותפים, כאשר הבכור כבן 19, האמצעי כבן 17, והצעיר כבן 11.

לדבריה, טרם מעצרו של הנאשם, החזיקו יחדיו בעסקים, בהם, גן ילדים, חנות אופניים ופיצוציה.

העדה שיתפה, כי לאחר מעצרו של הנאשם, עברו תקופה קשה ונאלצו לסגור את חנות האופניים ואת הפיצוציה.

עוד שיתפה, כי לאחר ששוחרר הנאשם למעצר בית, הם תמכו זה בזו והיו אחד בשביל השניה.

לדברי העדה, אמו של הנאשם חלתה באלצהיימר, וכעת היא גרה אצלם בבית והם מטפלים בה.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/20) והשלימה אותן על פה.

התביעה הדגישה את משך ניהול ההליך, אשר עומד לפתחה של ההגנה, כך למשל, ההגנה מסרה מענה כמספר חודשים לאחר הגשת כתב האישום; סירבה להגשת תיק מוצגים מוסכם; התעקשה לזמן עדים טכניים רבים ובגין כך אף ביקשה התביעה הוצאות משפט; ביקשה דחיות של דיוני הוכחות; הגישה סיכומיה באיחור. בנוסף, התנהלו מספר עתירות לגילוי ראיה, מספר גישורים, הוצאות משפט ועוד.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של שמירה על הציבור מפני נגע הסמים ופגיעתם הקשה בגוף ובנפש; שלום הציבור ובטחונו; בחוסן החברתי וציבורי ובבריאות הפרט והציבור.

התביעה טענה, כי בנוסף לנזקים הנגרמים לצרכני הסמים, עלולים להיגרם נזקים נלווים כגון ביצוע עבירות רכוש ואלימות על ידי צרכני הסם, לצורך השגת המימון לרכישת סמים.

התביעה טענה, כי לא בכדי, קבע המחוקק ענישה מחמירה בגין עבירות סמים ואף בתי המשפט קבעו, כי יש להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה.

התביעה טענה, כי ביחס לסם מסוכן מסוג קוקאין, החזיק הנאשם בכמות העולה על פי 100 מהכמות המוגדרת בחוק לצריכה עצמית, והחזקת כמות כזו משמשת לצורך כלכלי, בפרט שכמות זו נתפסה בכניסה לעיר תיירותית בפתח חגי תשרי.

התביעה הדגישה התכנון והארגון, אשר כללו חלוקת הסמים השונים לסוגים והטמנתם במקום מורכב למציאה ואת חלקו של הנאשם שהינו מלא ובלעדי.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון לחומרה גם את סוגי הסם אשר נמצאו ברשותו של הנאשם, בהם קוקאין, אשר מוגדר

כסם קטלני וממכר לצד MDMA וכן LSD.

התביעה טענה, כי הנאשם עשה שימוש ברכבו לצורך הובלת הסמים לעיר אילת ועתרה להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולחלט את הרכב אשר שימש אותו לעבור את העבירה.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 40 ועד 70 חודשי מאסר בפועל.

התביעה הפנתה להרשעותיו הקודמות של הנאשם, בהן שלוש עבירות של סחר בסמים, בגין אף ריצה עונש מאסר בפועל, ולעובדה שבמהלך ניהול ההליך דנן, הורשע הנאשם בעבירת תעבורה שענינה נהיגה תחת השפעת סמים.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה.

בנוסף, עתרה התביעה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי; קנס משמעותי, אשר יהיה בו, בין היתר, לתת מענה לבקשת התביעה להוצאות משפט; חילוט הרכב ששימש את הנאשם לעבור את העבירה וכן הכספים במזומן שנתפסו עליו, תוך הכרזה על הנאשם כ"סוחר סמים"; פסילת רישיון הנהיגה למשך תקופה ממושכת.

ההגנה טענה, כי הנאשם לא היה מי שנהג ברכב ומכאן שאין מקום לפסילת רישיון נהיגה.

ההגנה טענה, כי היתה אכיפה בררנית ביחס לנאשם, כיוון שלא הוגש כתב אישום נגד חבריו, אשר היו עמו ברכב, ונגד אדם נוסף, אשר טביעת האצבע שלו נמצאה על הסמים.

בנוגע לטענה זו, השיב התובע, כי טביעת האצבע לא נמצאה על הסמים אלא על גבי עטיפה מסוימת.

ההגנה טענה, כי התביעה השתמשה בראיות שאינן קבילות על מנת לשכנע את בית המשפט באשמתו של הנאשם.

ההגנה טענה, כי התביעה נמנעה מלהגיש כתבי אישום נגד גורמים נוספים והחליטה למצות את הדין רק עם הנאשם ולא ראוי לגלגל את האשמה על הנאשם.

בנוגע לטענה זו, השיב התובע, כי הוא אינו "מגלגל" את האשמה על הנאשם אלא מדובר בממצאי הכרעת דין של בית המשפט.

ההגנה טענה, כי ההחלטה להגיש כתב אישום נגד הנאשם הינה של הפרקליטות ולא של בית המשפט.

ההגנה טענה, כי בסופו של דבר, לא היתה מחלוקת עובדתית אלא מחלוקת משפטית, כאשר נטענו טענות בנוגע לחוקיות החיפוש ולאכיפה בררנית, וגם אם בסופו של יום, לא זוכה הנאשם, הרי שיש להתחשב בטענות אלו במסגרת גזר הדין.

ההגנה טענה, כי ההליך התארך רק בגלל שהתביעה לא רצתה להגיע להסדר ואפילו לא הסכימה להיפגש ולדבר על מנת לנסות לגבש מתווה להסדר.

על טענה זו, השיב התובע, כי הצדדים כן נפגשו ושוחחו אך לא הגיעו להסדר.

ההגנה טענה, כי יריעת המחלוקת היתה מצומצמת, ובסופו של דבר, הורשע הנאשם בגלל חזקת המקום, ומדובר בתיק נסיבתי בלבד.

ההגנה טענה, כי הדחיות במהלך ההליך היו גם בשל פרוץ מגפת הקורונה ואין לייחס זאת לנאשם או להגנה.

ההגנה טענה, כי אמנם הנאשם הורשע, במסגרת תיק אחר, בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים, אולם, אין לכך קשר לתיק דנן, ולנאשם יש רישיון רפואי להחזקת סם מסוכן מסוג קנאביס.

ההגנה ביקשה להתחשב בכך שהנאשם נשוי ואב לילדים.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את תקופת המעצר של הנאשם וכן את התקופה בה היה נתון במעצר בית.

ההגנה טענה, כי מתחם הענישה אליו עתרה התביעה אינו רלוונטי לתיק דנן וכי התביעה מבקשת מבית המשפט לקבוע תקדים על חשבון תיק זה.

ההגנה טענה, כי מתחם הענישה ההולם צריך לנוע בין 3 ועד 12 חודשי מאסר, או לחילופין, 6 עד 12 חודשי מאסר.

ההגנה עתרה להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מצטער על שהגיע למצב הזה, אך כיום מנסה לשקם את משפחתו. עוד הוסיף, כי אמו חלתה בשנה האחרונה והוא מטפל בה. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בו.

דין והכרעה

העבירה שעבר הנאשם היא ברף גבוה מבחינת חומרתה.

הגם שמדובר בעבירה אחת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הרי שאופן החזקת הסמים; כמות הסמים; המגוון הרחב של הסמים; אופן חלוקת הסמים; וכן ראיות שהובאו לפני בית המשפט, המלמדות על מעורבות עמוקה בעולם הסמים, לרבות בתחום הסחר בסמים מסוכנים - מצביעים על כך, שמטרת החזקתם היתה, בין היתר, להפצה.

לענין זה, ראו דברי כב' השופט יצחק עמית בתיק ת"פ 472-02 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל** (פורסם במאגרים):

כאשר לא מדובר בעבירה של סחר בסמים, אלא בעבירה של החזקת סמים, וכאשר לא הוכח שבמהלך ביצוע העבירה הועברו כספים מיד ליד, כמו במקרה שלפנינו, הכיצד ניתן להוכיח שהנאשם היה אמור להפיק רווח מהעבירה?

.
.
.

התשובה היא, שנוכח כמות הסמים הגדולה שנתפסה, קמה ועולה חזקה שבעובדה, שמקורה בשכל הישר ובנסיון החיים, כי החזקת הסם, לא נעשתה לידי שמיים ולא לצרכי צדקה, אלא לצורך הפקת רווח, ומכאן, שיש לראות את הנידון, כמי שהיה אמור להפיק רווח מביצוע העבירה.

(ההדגשה אינה במקור).

מדובר בנגע המתפשט במהירות ומשחית חייהם של אנשים, בין אם זה ציבור המשתמשים בסמים ובין אם ציבור הנפגעים מעבירות הנעברות ע"י אלו המשתמשים בסמים.

בנוסף, כתוצאה מעבירות אלה, מועברים מיד ליד כספים בלתי מדווחים בהיקף עצום, חלקם מוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית בתחומים שונים.

המשתמשים בסמים הופכים - מאזרחים עמלניים, המנהלים חיים מסודרים, למי שעומדים בשולי החברה, אינם תורמים לאחרים ולא זו אלא, שהטיפול בהם ופרנסתם מוטלים על אחרים.

כל זאת, בשל עבריינים המחזיקים או מפיצים את הסמים.

על הצורך להילחם מלחמת חורמה בתופעה הזו, וחומרת הענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים במערך הפצת הסמים, דובר רבות בפסיקה.

ראו למשל, דברי בית המשפט העליון ביחס לעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית במסגרת ע"פ 1345/08 **איסטחרוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבזית או אפפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪...

(ההדגשות אינן במקור).

ראו דברי בית המשפט העליון על הצורך להחמיר בענישה בנוגע לעבירות בסם מסוכן מסוג קוקאין במסגרת ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

דברים אלו מקבלים משנה תוקף, עת הורשע המערער בהחזקת כמות גדולה של סם מסוג קוקאין, הנמנה בין הרעים והמרים שבסמים המסוכנים, בשל טבעו הממכר והתלות הגבוהה הנוצרת בו, ומחמת השפעותיו ההרסניות על גוף האדם ונפשו ועל החברה כולה

על הצורך להחמיר בענישה בנוגע לעבירות בסם מסוג MDMA ראו דברי בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4838/20 **אברמסון ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בית המשפט המחוזי הדגיש, למשל, כי סם מסוג MDMA נחשב ל"סם המסיבות", והחומרה ביחס אליו נובעת גם מהעובדה שלא כל המשתמשים בו מודעים לעוצמת הסם החזקה. ... הנזק שבהפצתו טמון גם בכמות הרבה ובהשפעה על יחידים רבים. מדינת ישראל - ולא רק היא - מצויה במלחמה נגד השימוש בסם והשפעותיו על כל שכבות החברה. העונש שנגזר בגין עבירות סמים מעין אלה חייב לשקלל בתוכו לא רק את הרתעת היחיד אלא גם את הרתעת הרבים.

להלן, תובא סקירה קצרה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, תוך שבית המשפט יערוך את ההתאמות הנדרשות למקרה דנן:

רע"פ 1807/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכך שהחזיק ברכבו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49.30 גרם, ונהג ברכבו ללא פוליסת ביטוח תקפה ורישיון נהיגה שפגע מספר שנים קודם לכן. המערער נמלט משוטר אשר פנה אליו, והשליך את הסמים מהרכב. בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש ההולם בנוגע להחזקת הסם ושיבוש מהלכי משפט נע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר, אך חרג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום והטיל 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שנקבע, אך קבע, כי לא היה מקום לסטות ממתחם הענישה, וקיבל את ערעור המדינה. בתוך כך, החמיר בית המשפט המחוזי את עונשו, כך שירצה 18 חודשי מאסר בפועל, תוך שהובהר, כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם. ערעורו לבית המשפט העליון - נדחה. בית המשפט העליון אף הוסיף: "המבקש הורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות משמעותית שניתן להפיק ממנה מאות "מנות" אשר היו עלולות להגיע לרחובות ישראל ולהסב נזק רב, אלמלא פעילות גורמי האכיפה. לא אחת התרעתי מפני חומרתן הרבה של עבירות הסמים, ועל הצורך בענישה מרתיעה ויעילה בעבירות אלו בכדי למנוע אותן בטרם יסבו נזק לחברה".

רע"פ 894/16 **פרץ נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכה עצמית, במשקל של 31.05 גרם נטו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 15 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו, תוך שצוין, כי העונש משקף את ההליך הטיפולי הממושך שעבר הנאשם ואת נסיבותיו האישיות הנדרשות לענין.

ע"פ 1883/17 **יצחק נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 199.33 גרם שלא לצריכתו העצמית, בעבור אדם אחר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. המערער ביקש למחוק את ערעורו לבית המשפט העליון, לאחר ששמע את הערות בית המשפט.

ע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - נדחה ערעורם של נאשמים אשר הורשעו בקשירת קשר לביצוע פשע, אחזקת סם מסוכן (המערער 2) וסיוע לאחזקת סם מסוכן (המערער 1) על גזר דינם. על המערערים נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה וקנס בסך 10,000 ₪. בית המשפט העליון דחה הערעורים וקבע, כי מדובר בענישה מקלה ביחס לסוג הסם והכמות שנתפסה, כמחצית הקילו. כן, הוסיף בית המשפט העליון: "מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר". (ההדגשות אינן במקור).

ע"פ 5374/12 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - נדחה ערעורו של המערער, אשר הורשע, על סמך הודאתו, באחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כ-43 גרם, שלא לצריכה עצמית. לחובת הנאשם עמדו הרשעות קודמות, אשר אינן בעבירות סמים. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל ו12 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון לא מצא להתערב בעונש.

ת"פ 2802-11-19 **מדינת ישראל נ' קרוצ'י** (פורסם במאגרים) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום

המתוקן, נתפס הנאשם, בכניסה לעיר אילת, כשהוא מחזיק במושב האחורי של רכבו תיק צד, ובו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 20 גרם, וכן, בתא המטען של הרכב, החזיק הנאשם, בתוך מזוודה, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 39.407 גרם. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ועד 52 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט אף עיין בפסיקה שהוגשה מטעם באי כוח הצדדים, לתימוכין בעתירתם העונשית.

בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, קיים מנעד ענישה רחב. עם זאת, סקירת הפסיקה מובילה למסקנה, כי ככלל, בעבירות של החזקת סמים מסוכנים, מהסוגים ומהכמויות המפורטות בכתב האישום, דינם של הנאשמים הוא מאסר בפועל בכליאה ממשית, לתקופות משמעותיות.

הפסיקה הנוהגת מהווה אך פרמטר אחד שעל בית המשפט לקחתו בחשבון כחלק ממכלול שיקולים עובר לקביעת מתחם העונש ההולם. לשון אחר, בהבניית שיקול הדעת, אין כוונה לערוך ממוצע סטטיסטי של טווחי ענישה נוהגים, מקום שבו נסיבותיו של התיק הנדון מצדיקות קביעתו של מתחם עונש התואם את נסיבות המקרה המסוים העומד לדיון.

בנסיבות התיק דנן, לאור סוג הסמים; כמות הסמים; אופן חלוקת הסמים; מיקום החזקת הסמים; הבאתם לעיר אילת במהלך תקופת החגים, כשהיא עמוסה בנופשים ותיירים; הראיות שהוצגו בנוגע למעורבות העומק בעולם הסמים המסוכנים; מידת הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים; והנזק הפוטנציאלי הטמון במעשי הנאשם אלמלא היה נתפס על ידי המשטרה; מוצא בית המשפט להעמיד את מתחם ענישה כך שינוע בין 30 ועד 60 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

לחובת הנאשם הרשעות קודמות, הן בעבירות פליליות והן בעבירות תעבורה.

אכן, יש ממש בטענת ההגנה, כי הרשעותיו הקודמות של הנאשם בעבירות סמים אינן מהשנים האחרונות. אולם, לחובת הנאשם הרשעה בעבירת תעבורה, שענינה נהיגה תחת השפעת סמים.

ההגנה טענה, כי לנאשם רישיון לקנאביס רפואי. לטענה זו, לא הוצגה כל אסמכתא והיא אף אינה רלוונטית, מאחר שהנאשם לא נתפס בהחזקת כמות סם, המתאימה לצריכה עצמית ומעבר לאמור - מרבית הסמים שנתפסו אינם מסוג, בגינו ניתן לקבל רישיון להחזקתם.

עיון בגיליון הרישום הפלילי והתעבורתי מלמדים על יחסו של הנאשם לחוק.

ההגנה ביקשה לקחת בחשבון את היותו נשוי ואב לילדים, ואולם, אין זה נדיר, כי נאשמים בגילו של הנאשם הם בעלי

משפחה, בוודאי, שאין בכך, כשלעצמו, צידוק לחרוג ממתחם הענישה.

הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו, אשר עשוי להוביל לחריגה מטעמי שיקום ואין די בכך שאשת הנאשם התייצבה באולם וטענה, כי כיום הוא משנה דרכיו.

הנאשם בחר לכפור באשמה ועקב כך נשמעו ראיות, זוהי כמובן זכותו. עובדה זו, בוודאי לא תובא לחובתו, אך הוא לא יזכה להקלות - להן זוכה מי שנוטל אחריות על מעשיו.

מנגד, יש ממש בטענת ההגנה, כי היו סוגיות משפטיות המצריכות בירור משפטי, וקיבלו מענה במסגרת הכרעת הדין.

בשקלול הגורמים, מוצא בית המשפט למקם את עונשו של הנאשם בחלק הבינוני של מתחם הענישה, אם כי לא במרכז המתחם ממש.

בצד עונש זה, יושתו עונשים נוספים בדמות מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס משמעותי, וחילוט הרכב ששימש את הנאשם לעבור את העבירה.

בכל הנוגע לרכיב הקנס, עבירות סמים, בבסיסן, נעברות מתוך מניע של רווח כלכלי, זאת על חשבון שלום הציבור ובריאותו.

כאמור לעיל, המדובר בעבירות, בעטין מתגלגלים סכומים גדולים של כספים בלתי מדווחים, המוצאים דרכם למימון פעילות עבריינית מסוגים שונים.

כמות הסמים בה החזיק הנאשם גדולה ומצדיקה השתת עיצום כספי משמעותי.

אשר לרכיב פסילת רישיון הנהיגה, הגם שהנאשם לא היה זה שנהג ברכב, הרי, שעשה הנאשם שימוש ברכבו על מנת להוביל את הסמים המסוכנים. עובדה זו היא המצדיקה גם את חילוט הרכב, וזאת בהתאם לקביעות בית המשפט בהכרעת הדין בנוגע לשימוש הנאשם ברכב זה.

סיכום

לאחר שעיין בטענות התביעה בכתב; שמע טענות הצדדים על פה; עיין בראיות לעונש; שמע את דעת ההגנה לענין

העונש; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את עונשים כדלקמן:

- א. 42 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, או עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג - 2013;
- ד. קנס בסך ₪ 15,000 או 120 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-15 תשלומים שווים, החל מיום 15.02.23 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד;
- ה. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך 36 חודשים. על הנאשם להפקיד רשיונו, או תצהיר מתאים, במזכירות בית המשפט ביום העסקים העוקב ליום שחרורו ממאסר. מובהר לנאשם, כי כל עוד לא הופקד הרשיון - יהיה פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;
- ו. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 12 חודשים על תנאי, תקופת התנאי למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל;
- ז. חילוט הרכב, מסוג מרצדס, מ.ר. 53-301-37, ששימש את הנאשם לעבור את העבירה, וכן חילוט הכספים במזומן שנתפסו על הנאשם, בסך ₪ 800; 450 אירו; 200 דולר ארה"ב. לצורך כך, מכריז בית המשפט בזה על הנאשם כ"סוחר סמים". על הנאשם להמציא את הרכב לידי היחידה החוקרת לאלתר ובכל מקרה, מסמך בית המשפט את היחידה החוקרת לתפוס את הרכב בכל עת;
- ח. סמים מסוכנים - יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור, ואם יוגש ערעור בכפוף להחלטה בו.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, ד' טבת תשפ"ג, 28 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.